

ת"פ 15880/08/18 - מדינת ישראל ע נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 15880-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט הישם אבו שחאדה
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י עוה"ד נועה חסיד
הנאשם	פלוני ע"י עוה"ד עבד נבולסי

ג ז ר ד י ן

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום המקורי שהוגש כנגדו ונשמעו הראיות. בשלב מתקדם במשפט, ולאחר שכבר נשמעה עדותה של המתלוננת, הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום המקורי הוחלף בכתב אישום מתוקן, הנאשם הודה בו ונשלח לשרות המבחן לקבלת תסקיר לעונש. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג. הנאשם התגורר ביחידת דיור שמתחת לבית הוריו בתחומי העיר רמלה (להלן: **הבית**). כתב האישום המתוקן כולל בתוכו שני אישומים.
3. באישום הראשון, הנאשם הורשע בביצוע של העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
4. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 24.2.2017 נסעו הנאשם והמתלוננת ברכבו כאשר המתלוננת נוהגת ברכב והנאשם יושב במושב הנוסע שלצידה. בעקבות ויכוח שהתגלע ביניהם, משך הנאשם בשערה של המתלוננת והיא עצרה את הרכב בצד הדרך. המתלוננת ניסתה לצאת מהרכב ומעדה. בשלב זה יצא הנאשם מן הרכב, תפס את המתלוננת בידיה ומשך אותה לכיוון הרכב. כתוצאה ממעשיו האמורים נגרמו למתלוננת סימנים כחולים על ידה השמאלית.
5. הנאשם והמתלוננת המשיכו בנסיעה ונעצרו בדרך על ידי שוטרי תנועה וזאת בעקבות דיווח של עובר

אורח לגבי האירוע. הנאשם סימן למתלוננת לשתוק והיא בתגובה מסרה לשוטרים שהכל בסדר, ובני הזוג המשיכו בנסיעתם. בעת שהגיעו לבית הוויכוח ביניהם המשיך. המתלוננת ניסתה לצאת מהבית ובתגובה הנאשם חסם את פיה והפיל אותה על המיטה.

6. ביום 20.2.2017, וזאת בהמשך למעשים שתוארו לעיל, שלח הנאשם הודעה למתלוננת. המתלוננת הגיבה להודעתו עם תמונה של החבלה אשר גרם לידה ומסרה לו כי היא מעוניינת להיפרד ממנו ולצאת עם אחר. בתגובה, הנאשם איים עליה בכותבו "אם את רוצה שאני אדרוס אותך תעשי את זה", וכן "אם תעשי את זה לא יהיה לך טוב, מבטיח לך אישית, תזהרי ממני".

7. באישום השני, הנאשם הורשע בביצוען של העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין וכן תקיפה סתם של בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

8. על פי עובדות האישום השני, ביום 22.3.2018 בעת שהנאשם והמתלוננת היו פרודים, בילתה הנאשמת במועדון "קמינו" ברחובות. במועד האמור הנאשם בילה גם הוא באותו מועדון בנפרד מהמתלוננת. בנסיבות אלו, הבחין הנאשם במתלוננת משוחחת עם אחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה.

9. ביום 23.3.2018, בשעה 12:28 או בסמוך לכך, הגיעה המתלוננת לבית כדי לקחת את חפציה. לאחר ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, היא יצאה מן הבית לכיוון המעלית. הנאשם יצא אחריה, תפס אותה באמצעות ידיו בשורשי ידה עד שהסכימה להיכנס לבית. הנאשם חטף מהמתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה ואת מפתחות רכבה והכניס אותם למפשעתו.

10. בעת שהמתלוננת ניסתה לצאת בשנית מן הבית, הנאשם תפס אותה בשורש כף ידה וניסה לתפוס בשערה. המתלוננת שכנעה את הנאשם להתקלח וכאשר הסכים היא יצאה מן הבית עם הטלפון הנייד שלה אך ללא המפתחות. המתלוננת קראה לעבר הנאשם שיחזיר לה את המפתחות, הוא סירב והמתלוננת התקשרה למשטרה.

11. המתלוננת עלתה לבית לחפש את המפתחות וסיפרה לנאשם כי הזמינה משטרה. בתגובה, איים עליה הנאשם עם פותחן בקבוק יין באומרו שאם תגיע משטרה זה יהיה הסוף שלה תוך שהוא מזיז את הפותחן ליד גרזנו.

הצהרת נפגעת העבירה

12. המתלוננת הגישה הצהרת נפגעת עבירה (ת/13) ובה ציינה בתמצית את הדברים הבאים: מערכת

היחסים עם הנאשם שנמשכה מספר שנים התאפיינה באלומות שלו כלפיה, איומים, פגיעה בכבודה, העלבתה והמעטה מערכה; כיום היא סובלת מדכדוך נפשי מתמשך בשל אותה מערכת יחסים; היא פנתה לטיפולים פסיכולוגיים וכיום נוטלת תרופות נוגדות חרדה ודיכאון; בטחונה העצמי פגוע והיא מתקשה להתחיל בזוגיות עם אדם אחר.

תסקיר שירות המבחן

13. בתסקיר שירות המבחן מיום 15.12.2021 נאמרו בתמצית הדברים הבאים: הנאשם בן 33 שנים, רווק ומתגורר בדירה בבעלותו ועובד במפעל לייצור דלתות שבבעלות משפחתו; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם עמדות נוקשות בנושא של תפקידים מגדריים, דבר שמשליך לשלילה על טיב יחסיו עם בנות זוג; קיים פער גילאים של 7 שנים בין הנאשם למתלוננת; הנאשם מתקשה לקבל אחריות על מעשיו ועל מכלול התנהגותו כלפי המתלוננת; הנאשם הוא בעל צורך לשליטה וכוח ומאופיין בדימוי עצמי נמוך בתחום הגבריות; היה ניסיון לשלבו בהליך טיפולי ב"בית נועם" שהוא מרכז לטיפול אינטנסיבי בגברים אלימים במערכות זוגיות; לאור עמדותיו הנוקשות של הנאשם והעדר קבלת אחריות, לא התקבל למרכז; לכן, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ להטיל עליו ענישה קונקרטי ומציבה גבול.

טענות הצדדים לעונש

14. המאשימה טענה כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברח, וזאת תוך הפנייה לדברים שכבר הובאו לעיל בתסקיר שירות המבחן ובהצהרת נפגעת העבירה. המאשימה טוענת שהמאסר בפועל צריך שלא יפחת מ-18 חודשים.

15. בא כוח הנאשם טען בתמצית כדלקמן:

א. הנאשם נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים נורמטיבי.

ב. כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן באופן משמעותי בעקבות הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים.

ג. באירוע אחר שמאוחר יותר לאירועים המתוארים בכתב האישום, בעת שהנאשם והמתלוננת היו כבר פרודים, המתלוננת תקפה את הנאשם ובת זוג אחרת שלו שהייתה עמו וזאת בעת שהמתלוננת ראתה אותם יחד. מדובר בתקיפה שבאה על רקע קנאה, אהבה נכזבת, יחס רכושני כלפי הנאשם ורצון לנקום בו עקב פרידתם. בגין אותו אירוע אלימות הוחלט על ידי רשויות התביעה להעמיד את המתלוננת לדין פלילי והוכנה גם טיוטה של כתב אישום לשם

הגשתו לבית המשפט השלום בראשון לציון (נ/1) (להלן: "כתב האישום נגד המתלוננת").
בסופו של יום, ההליך הפלילי בעניינה של המתלוננת הסתיים ב-"הסדר מותנה".

ד. בנסיבות אלה, קיים פער בלתי מוסבר בין העמדה של המאשימה שיש להשית על הנאשם מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופה ממושכת, לבין הסכמתה לסיים את ההליך הפלילי שנפתח נגד המתלוננת בצורה כה מינורית של "הסדר מותנה". לכן, יש להסתפק בעונש של מאסר על תנאי, או לכל היותר, במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לפרק זמן קצר.

17. ייאמר כבר עתה שמקובלת עליי הטענה של ההגנה שאין למצות עם הנאשם את כל חומרת הדין ולכן אין להשית עליו מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בין השאר, לאור כתב האישום שהוכן נגד המתלוננת והעובדה שאותו הליך פלילי הסתיים לגביה בצורה מינורית בהליך של "הסדר מותנה" מחוץ לכותלי בית המשפט. כתב האישום נגד המתלוננת ייחס לה עבירה של תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין. כחלק מ-"ההסדר המותנה" היא הודתה בו כלשונו. בכתב אישום נגד המתלוננת, הנאשם שבפניי כונה "המתלונן", בת הזוג שהייתה עמו כונתה "המתלוננת" ובעוד שהמתלוננת בתיק שבפניי כונתה "הנאשמת".

18. מפאת חשיבותו, אביא את נוסח כתב האישום שהוכן נגד המתלוננת, כלשונו:

1. הנאשמת ומר שלומי ברוך (להלן: "המתלונן") היו בני זוג בעבר למשך מספר שנים ונפרדו לאחר שיחסייהם עלו על שרטון.

2. הגברת (-) (להלן: "המתלוננת") הנה בת זוגו הנוכחית של המתלונן.

3. הנאשמת והגברת ספיר טליה לוי (להלן: "טליה") הינן חברות.

4. בתאריך 31.5.19 סמוך לשעה 03:42, במועדון ה"דזרט" בשדרות יצחק רבין בעיר ראשון לציון (להלן: "המועדון") ישבו המתלוננים על הבר במקום, יחד עם שני חבריהם קרין בר טוב (להלן: "קרין") ואחר שזהותו ידועה למאשימה.

5. בהמשך למתואר לעיל, הגיעה טליה למועדון יחד עם הנאשמת, ושתי חברות נוספות בשם קארין בן אבי ושלי יודקביץ (להלן: "קארין" ו"שלי", בהתאמה), והתיישבו על הבר מול המתלוננים, תוך שטליה, קארין, שלי והנאשמת החליפו מבטים עם המתלוננים.

6. בהמשך למתואר לעיל, ניגשה קארין אל עבר המתלוננת, הכתה עם ידה באמה שמאל של המתלוננת ואמרה: "מה הבעיה שלך עם שיר? מה את מסתכלת ככה?". או אז, ניגשו טליה והנאשמת אף הן אל עבר המתלוננת תוך שהנאשמת נתנה למתלוננת מכת אגרוף בחלק האחורי של ראשה והמתלוננת נפלה ארצה כתוצאה מהמכה.
7. באותן הנסיבות ובעוד המתלוננת על הרצפה, משכה טליה את המתלוננת משיערה והקימה אותה מהרצפה תוך שמושכת בשיערה. במקביל מנעה הנאשמת מהסובבים להתקרב אל המתלוננת תוך שטליה מכה את המתלוננת בפניה בעוד שלי הצטרפה לטליה בכך שאחזה בראשה של המתלוננת וטלטלה את ראשה.
8. בעקבות המתואר לעיל, יצאו המתלוננים וקרין מהמועדון אל עבר חניית המועדון ועמדו בסמוך לרכב חונה במרחק מה מכניסת המועדון. או אז, יצאו טליה, קארין והנאשמות מהמועדון בעקבות המתלוננים וצעדו אל עבר המקום בו עמדו.
9. באותן הנסיבות, ניגשה שלי אל המתלוננים כשבידה כוס משקה אלכוהולי מסוג וודקה, ושפכה את תכולתו על המתלוננים תוך שתכולת הכוס נשפכה על פניה של קרין. בתגובה, השליכה קרין חול אל עבר שלי.
10. באותן הנסיבות ובעקבות המתואר לעיל, דחף המתלונן את שלי תוך ששלי נדחפת על שיר ושתייה נפלו ארצה.
11. בהמשך למתואר לעיל, נכנסו טליה, קארין, שלי והנאשמת בחזרה אל המועדון וכעבור מספר דקות יצאו בלויית שלושה אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה והלכו אל עבר המקום בו עמדו המתלוננים וקרין. משהגיעו הנאשמת יחד עם טליה, שיר וקארין אל עבר המתלוננים וקרין, נמלט המתלונן בריצה מפני האחרים אל עבר מאבטחי המועדון עד להגעת שוטרים למקום.
12. במעשיה המתוארים לעיל, תקפה הנאשמת את המתלוננת שלא כדין".

מתחם העונש ההולם

19. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של איומים ותקיפה של בת זוג, ראו את הפסיקה שלהלן:

ע"פ 3255/14 **ביטון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.3.15) ובמקרה זה הושת מאסר על תנאי; רע"פ 1867/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.3.12) ובמקרה זה הושת חודש מאסר בפועל שירוצה בעבודת שירות; רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.6.08) ובמקרה זה הושתו 12 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 7887/20 **עאבדין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.1.21) ובמקרה זה הושתו 20 חודשי מאסר בפועל.

20. לכן, הנני קובע שמתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבוצעו על ידי הנאשם בשני האישומים נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

21. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן:

א. **ראשית**, העדר קיומו של עבר פלילי;

ב. **שנית**, הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן על אף שההודאה נמסרה רק לאחר שהמתלוננת העידה. מן הראוי לציין שהמאשימה הסכימה למחוק מכתב האישום המקורי תיאור של נסיבות שונות לחומרה שצוינו בו וזאת על אף שהמתלוננת כבר העידה עליהן בבית המשפט. ללמדך שניהול ההוכחות נעשה מסיבות ענייניות ולא מדובר בניהול סרק שמטרתו לבזבז זמן שיפוטי לריק.

ג. **שלישית**, מכתב האישום שהוגש נגד המתלוננת ואשר הסתיים ב-"הסדר מותנה", אנו למדים על מערכת היחסים המורכבת שבין הנאשם למתלוננת. כל אחד מהם פעל באלימות כלפי האחר וזאת בהזדמנויות שונות עקב קנאה, תחושת נבגדות ויחס רכושני כלפי האחר.

ד. **רביעית**, האלימות ההדדית בצירוף האופן המינורי שבו הסתיים ההליך הפלילי נגד המתלוננת (מחוץ לכותלי בית המשפט, מבלי שתירשם לחובתה הרשעה פלילית ועם ענישה מקלה ביותר בדמות קנס), מצדיקים הקלה בעונשו של הנאשם על ידי הצבתו בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם שקבעתי.

23. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 6

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות וזאת בימים, בשעות ובמקום שמופיעים בחוות הדעת של הממונה על עבודות שירות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יבצע עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך של 6,000 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.6.22 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ש"ח, או 6 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.7.22 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"ב, 13 אפריל 2022, במעמד הצדדים.